

tallige Officerer og Underofficerer, som ville komme til at udtræde af Tjenesten ved den forstaaende endelige Reduction af Krigsstyrken, og til Oprettelsen af en ny Bataillon (den 14de). Ved disse Foranstaltninger vilde Udgifterne til Armeen i det kommende Aar forøges saa betydeligt, at man ansaae det for nødvendigt at søge at gjenindvinde endeel af den forøgede Udgift ved Redføttelser paa andre Conti. Efter Overveelse og endelig Overenskomst med Krigsministeren skete da endeel Redføttelser i Udgifterne, navnlig til Munderingsvæsenet, til Anskaffelsen af Materiel og til de almindelige Exercerøvelser, hvorved Budgettets Totalsum igjen blev nedbragt omtrentlig til den oprindeligt begjerte Sum af $3\frac{1}{2}$ Million.

Endsskjønt Udvalget, efter den Drøftelse, som Tiden har tilskedet, af de vidtløftige Actstykker og Bilage til det nærværende Krigsbudgets Affattelse, ikke finder sig foranlediget til at foreslaae nogen Forandring i samme, navnlig efterat dets Bestemmelser ere tiltraadte af Krigsministeren, troer man dog ikke at burde tilbageholde nogle Bemærkninger.

Imedens man ikke kan Andet end billige, at Ministeriet, ved Forhøielse af vedkommende Udgiftsposter, er blevet sat istand til at bestride Udgifterne til Opfyldelsen af Landets Forpligtelse mod de velfortjente overtallige Militaire, til Besættelsen af Slesvig med en extraordinair Styrke, og til Indøvelsen af et forøget Antal Rekrutter osv., synes den Maade, hvorpaa man ved Redføttelser paa andre Conti igjen har villet tilveiebringe Ligevægt i Totaludgiften, f. Ex. ved Inddragelsen af den næste Exercertid, ikke at være uden al Betænkelse.

Redføttelsen af Udgifterne til Munderingsvæsenet er opnaaet ved, at man forbruger de forhaandenværende Beholdninger, og en virkelig Besparelse er derved saaledes ikke indtraadt. Imidlertid taler maaffee Endeel for at reducere de store Klædebeholdninger, ligesom man vel ogsaa snart tør imødesee en endelig Ordning af Planen til Armeens Forsyning med disse Munderingsgjenstande, og maa man herved navnlig udhøve Usikkerheden af at komme til Kundskab om Regjeringens Bestemmelse med Hensyn til den Udsædste Fabrik.

Den betydelige Redføttelse i Udgifterne til Materiellet kan vel anses som begrundet i Omstændighederne, ligesom man ogsaa ganske anerkender Usikkerheden af at opnaae nøiagtigere Oversigt over de forskjellige Beholdningers Størrelse og Natur ved Hjælp af Inventarielister m. m., om man end erkender, at det neppe vilde være tilraadeligt for Rigsdagen at gaae ind paa en altfor detailleret Bedømmelse af Enkeltighederne, der formeentligen rigtigere stilles under de vedkommende Sagkyndiges Control og Ansvar.

Forsaaavdt det under Forhandlingerne angaaende Udgifterne til Indøvelsen af et større Antal Rekrutter synes at være antaget, at disse efter 70 Dages Indøvelse strax skulde træde istedetfor det tilsvarende Antal af ældre Mandskab, i Forening med hvilket de tidligere havde Leilighed til i nogen Tid yderligere at uddannes, saa forventes, at denne Forandring vil blive underkastet nærmere Drøftelse ved den endelige Fastføttelse af den fremtidige Hæverorganisation.

Som foran anført, er ved den i Folkethinget skete Afstemning til Krigsministeriet bevilget en Totalsum af . . . 3,513,550 Rbd.

Men sammenlægger man Hovedsummerne — hvilke imidlertid ikke have været Gjenstand for speciel Afstemning —, nemlig:

Ordinair Udgift . . . 2,457,445 Rbd. 54 St.

Extraordinair Udgift . 1,055,704 — 42 —

udkommer kun . . . 3,513,150 Rbd. „ St.

og der er saaledes for meget bevilget 400 Rbd.

Saa vel Specialsummerne som Hovedsummerne ere blevne efterregneede og befundne rigtige.

Feilen ligger derimod i den oprindelige Indstilling fra Folkethingets Finantsudvalg.

I Henhold til Betænkningen indstilledes nemlig til at bevilges en Totalsum af

3,484,000 Rbd.

Ved Sagens 2den Behandling antoges et Forslag, anført under A. 15 k., hvor efter Bevillingen forhøiedes med . . . . . 22,000 —

Salt . . . 3,506,000 Rbd.

som ved Afstemning vedtoges.